

Paradajs cross 2017

Pa co? Paradajs cross! Nevíš? Neznáš? Tak se pohodlně usad' a dozvíš se to. Žádnej veľkej Ráj to teda neni! Cross už je to docela veľkej, vykrosenej z toho možná budeš až až, zaleží jaký máš touhy a cíle do týchle etapy. Ptáš se do jaký etapy? Do etapy : Olšina, Příhrazy, Hrubice (u Kapelníka a "Dračky") a Prachov.

Zdá se ti to jako měkká etapa pro máslička? Co dotoho zakomponovat lezení? Hmm...to už by bylo asi něco! Hmm...co dotoho zakomponovat lezení a jízdu na kole mezi danýma oblastma?

No ty vole, to by bylo pro fajňmekry! No a vzniknul podnik s názvem Paradajs Cross! Ještě aby to nebylo úlně lehký, tak se vybere předem 5 věží v každé oblasti a ty s partákem, nebo partáčkou (nebo synem či snad dcerou, jako v případě pořadatele Jirky Vltavského) musíš vylézt aspoň na jednu z nich libovolnou cestu (čím těžší cesta, tím víc bodů pro tebe).

Suma sumárum, ti z toho vyplyne 60km po Českým ráji na kole + minimálně 5cest. Když máš štěstí (jako třeba letos) z předem vybraných 25 věží neznáš třeba žádnou, když máš ještě větší štěstí, že první termín proprší, ty s touhle taškařicí nějak nepočítáš, nakonec se v týdnu předtím rozhodneš pro účast bez totální přípravy, podiváš se na věže v domácí oblasti a zjistíš, že ani ty pomalu nevíš kde jsou, tak si jen řekneš : Jo to je sakra výzva!

Jojojo!! Takhle to letos přesně bylo...takže na poslední chvíli pročíst web skalní oblastni, pročíst průvodce, oskenovat a nafotit mapy do mobilu, půjčit si od táty kolo, protože na tvém (mém) se ti kolo neotočí ani jednou, sebrat všechn morál do skal, sílu na kolo a...a to bude už asi všechno co na tenhle "závod" potřebuješ. Keci vlastně! Ještě musíš vstát aby jsi stihnul start! Když máš předtartovní horečku jako já, jsi vzhůru od 6h, když je start v 9h, tak ti zaspání nehrozí.

Táta nás hodil na Olšinu odukud je start asi na půl devátou, přivítali jsme se tam s Vlašínem a Pepou, kteří se taky rozhodli pro tuhle srandu. Domluvili jsme se, že každý (my teda znali jen Drábky) zná něco, takže zkusíme závod absoulovat společně. (což se nakonec ukázalo jako super skvělý nápad a řešení) Zvolili jsme taktiku, že první smáznem Drabky + Příhrazy, pak pojedem přes Kost na Prachov (přesněji na Maršov) a zpátky na Hrubici přes rybník Nebák, necháme kola nad Adamovím lože, seběhnem k Rokelské stěně, vylezem tam co se dá, vyběhnem zpět ke kolům, popojedem kolem Arboreta nahoru, necháme kola za vyhlídkou na Kapelu, odkud seběhnem k Majáku kde opět vylezem co se dá a po trase Kopicův statek, Žďár přijedem zase na Olšinu.

Óóóó...jaká skvělá to strategie říkal jsem si! Zaregistrovali jsme se jako osmá dvojice do závodu, za nás už nikdo nepřibyl, takže odstartovalo 16 závodníků. LKP ještě reprezentoval Mikan s kamarádem jako tým LIPO. Vlašín nás s Bambim nechal zaprezentovat jako LKP - FCU A tým, on s Pepou pak utvořili LKP - FCU B tým. Instrukce kde je přibližně co, startovní foto...JEDÉÉÉ!!!

Připadám si jako v songu od Ještěra : vůně stromů, mechu skal, pohání mně rychle dáál...to když se mě spatně dýchá. To už ale parkujem kola pod Drabskými masivy pod Krásnou vyhlídkou a rozbíháme se s Bambinem na Euforii VIIIb na Loukovák. Jedniná cesta dne kterou už jsem v životě lezl. Jde to pěkně, až na místo pod třetím kruhem, spocený ruce, chyty na hraně kloužou, takže v mírných vibracích cvákám a zastavuju se až u slaňáku. "Béčko" mezi tím zapitlilo Elixír 12 na Ztracenou Zemi, když přicházíme po "naší" cestě Vlašín teprv dolézá první cestu, za ním jde "teprv" Pepča. Mezi tím Bambimu vybírám krásný VIIb Tajemství Dámské Kabelky, to nám zabralo opravdu chvíli, rovnou z vršku obhlížíme protější Duhovou Kuličku VIIIb do který se pouštím hned potom. Zase správná volba! Cesta pouští bez větších potíží. To už se kluci vrací z Dragouna a sápu se za námi na Kamarádkou věž. Vlašín si vybral Jirkův sen (VIIa) až nahoru je slyšet jak si chrochtá! 11h, dvě hodiny za námi, rozjíždíme se tedy směrem do Příhraz,tam vůbec nevíme kde věž najít! Párkrát po cestě koukáme do mapy jak ještě daleko, Bambi asi 3x říká, že to bude ještě tak 200m. Potřetí má pravdu a nad námi vidíme věže, odkud se linou i hlasy. Závodníci to nebyli, byl to Pepis Koudelka který tam lezl a ujišťuje nás, že jsme tu dobře. Jupííí!

Vybíráme si Mechouška, krátká stěna se dvěma cestama hned vedle sebe. Pepča volí přes jeden kruh VIIb Karlovarský porcelán (jak název cesty napovídá, super měkký pískovec) cesta ho pouští rychle. Zá nás je na řadě Bambi, na něj zbyla cesta při hraně přes dva kruhy (jméno nevim klasifikace super těžký VIIc) chvíli laboruje kolem prvního, pak pod druhým kruhem ale cestou projde bez pádu. Já mám teda co dělat abych ho následoval, s vypětím všech sil se mi to daří! Nic dalšího nás tu neosloví, takže pokračujem dál! Žízeň jako bejk nás nutí zastavit v Hospodě pod Kaštany na rychlího Zubra Grand. Vlašín s Pepikem davají cígo, tak se k nim připojuju s unterholcem pro lepší simbiózu s kolem. To už svištíme přes Kost, Libošovice, Mladějov a Blata na Maršov. Čeká nás tu Zvěd, Špijó, Kaprad' s Táborou a Blateckou věží.

Já volím Zamlženou cestu (VII) na Táborovou věž, docela nepřijemná cesta po hraně s kruhem. Bambis hned na vedlejší Blateckou vyvádí Hula Hop, pěkný sokolík se spárkou za VIIc. Pit stop na Prachově zvládneme o hodně rychlejc než kluci, je to teda hlavně tím, že kluci jako první věží volí Maršovskou na kterou vylezou, potom však zjistí, že není v seznamu předem vybraných věží, takže jim je to houby platný a jejich usilí zde padlo zmarem. Jdou tedy po nás na Zamlženou cestu, kterou Vlašín zdárně vybojuje. Dál kluky opouštíme s tím, že počkáme v Mladějově v hospodě. Na Blatech potkáváme tátu, dáváme s nim rychlý pivo, jede nás pak vyprovodit do Mladějova kde dáváme další pivo + něco do bříska. Minutu po příjezdu nás kluci dojíždí. Občerstvovačka a zase šlapem do pedálů! Nebák...Věžák...a už vidím zámek na Hrubý Skále!

Při slejzání z kola přemýšlím jestli vůbec budu umět lízt, respektivě jestli se ještě zvednu na nohách směrem vzhůru. Na schodech směrem ke skalám se melem tak nějak s Bambisem podobně. V plánu byl Chroustík a Lambáda za VIIIb/IX RP, dle skalních oblastí sportovní cesta. Realita je trochu jiná...je 17h za 3h nejpozději musíme být na Olšině a to ještě musíme k Majáku. Chvíli pokukuju po Petrklíči VIII ale usuzuju, že bych to taky nemusel zvládnout, pač je to dost zelený. Pak popojdu dál když se předemnou zjeví Flašinet s docela pěknou udolní stěnou. Hrajeme Dál VIIc RP VIII s hvězdičkou přes dva kruhy podél pravé hrany. Jupííí! Váhám asi vtěrinu ale to už obouvám lezečky, sunu se koutem ke hraně, ke kruhu prima pohoda! Jen jsem dole nechal expresky, takže sedám do prvního a Bambis posílá expresky. Hmm...pěkněj zved za dírky čeká hned nad ním, pár zajímavých bočáků, trochu se to solí, trochu vibrací u cvakání...ufff...v hlavě si říkám, že ty poslední tři metry rajbasu už zvládnou. První metr...chvíli koukám...krok...další...pak zase zpět. No ty koko...

Všude mech, oblá hrana, nohy se solí. Tady už to ale přece nemůžu zapytlit! Přešlapuju...no co...mám to zkusit a ujet, nebo si říct, že jsem posera a ujet rovnou? Nakračuju na mech, chytám bočák nebo spíš mešák, zvedám se, počítám, že to ujede! Nic! Stojí to! Ani se nechvěju, nejde to totiž. Jóóóóóóó! Zruš. Vlašín ne mě obdivně kouká z Flašinetáře, vzdávají s Pepou poklonu.

Bambis doleze ke druhému lehce, dál vůbec neví co se sebou...jednou si sedne pak to taky nějak předrtí. Nechápe jak jsem mohl ustát ten sliz (já to taky nechápu). Zápis do knížky...jejej...Bambis máme 4. přelez týhle "krasavice". Třetí přelez má Juráš Šefl z roku 2010. Dobrej skalp říkám si...

Sfouknem ještě starou cestu na Flašinetáře za III, dost těžká cesta! Kluci ještě zkouší Flašinet, dávám si teda "buřt" pauzu, obhlížeme Rokelskou stěnu na příště, to už kluci slanili. Jdem si pro kola, stoupáme kolem Arboreta k vyhlídce na Kapelu, kousek za ní necháváme kola. K Majáku sbíháme dolů kolem Sfingy a Čertovi ruky. Hodiny ukazují něco kolem 18:30 volíme proto normální cestu na Manona, kterou všichni čtyři velezem bez lana, pak jí zas slezem dolů. Parádní zakončení dne skupinovým free solem starý trojky. Podáme si ruce, někdo se krátce zahledí do kraje, Pepa navrhne Jirku Vltavského (pořadatele) na nobelovu cenu za sport, Bambis hlásí, že by se to mohlo konat dvakrát ročně!

Já už se teda vidím v cíli s nějakým řízkem nebo gulášem! Už jen vyšlapat zpět ke kolům, to už to berem přímo cestou kterou jsme šli s Janinou v zimě, nasednout směr Kopicův statek, Kacanovy, Žďar a Olšina. Čas máme nakonec super dobrej! Do cíle se dostáváme asi jako druhá a třetí dvojce někdy kolem 19:30 mě se teda poslední dva kilometry už vážně nechtělo, touha po guláši byla našťestí silnější a zvládnám to!

Chvilí po nás dorazí Mikan s kámošem, pak další a další..dávám si tatranku, tatranku, nanuka, kofolu, nanuka, pivo, guláš se šesti a je dobře! Dopíšem cesty, nakonec jsme jich ukořistili 9, vyklubalo se z toho pěkných 72bodů. Pepa tvrdí, že to jasně vyhrajem. Kluci maj taky 9 cest (+ jednu co se jim nepočítá) bodů mají míň, celkově 45. Jiřík už sčítá výsledky...tramtadáááá...sečteno podtženo. Celkově 8 dvojic, jedna nedokončila (defekt na plášti ale na nejlepším místě kousek od hospody na Blatech, kde sedí možná ještě dnes) 7. místo (9cest – 19 bodů) Jirka s dcerou před kterou teda klobouk dolů! 6. místo (10 cest – 38 bodů) tým Oslové, 5 místo (9 cest – 39 bodů) tým Okundej?. 4. místo tým Ománci (8 cest – 43 bodů). Hustý říkam si...LKP tady docela zabodovalo! 3. místo ukořistili kluci LKP – FCU B tým (9 cest – 45 bodů) na 2. místě skončil Mikan s kamarádem, tým Lipo (12 cest – 47 bodů). No jo...Pepa to veděl...vyhráli jsme...taktika lízt těžký cesty se vyplatila!

Samozřejmě, že vítězství je pěkný, já byl rád, že jsme si to užili takhle ve skupince, že jsme si dali po cestě 3 piva, že to prostě byla pěkná čurina! Jo lezlo se rychle, na kole jsme jeli jako draci, mělo to asi závodní atmosféru, nejvíc mě ale hřál kožich ze slunce! Což mi teda celkový dojem vůbec nezkazilo! Za rok se doufám sejdem zase všichni na startu, určitě to zato stojí!

Za LKP – FC Unterholz Lachtan ml.